

בש"פ 4271/21 - מדינת ישראל נגד רא"ף אבו מועמר

בבית המשפט העליון

בש"פ 4271/21

לפני: כבוד השופט י' עמית

העוררת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: רא"ף אבו מועמר

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
במ"ת 51136-04-21 מיום 15.6.2021 שניתנה על
ידי כב' השופטת אפרת פינק

תאריך הישיבה: ז' בתמוז התשפ"א (17.06.21)

בשם העוררת: עו"ד קרן רוט
בשם המשיב: עו"ד עבד אבו עאמר

החלטה

ערר המדינה על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 15.6.2021 במ"ת 51136-04-21, במסגרתה הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני.

1. ביום 25.4.2021 הוגש נגד המשיב כתב אישום המייחס לו עבירות של נשיאת נשק, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו ושיבוש מהלכי משפט (עבירות לפי סעיפים 144(ב) רישא וסיפא, 275 ו-244 לחוק העונשין, התשל"ז-1977). לפי עובדות כתב האישום, ביום 17.4.2021 יצא כוח משטרה בעקבות מידע מודיעיני לעיר לוד על מנת לעכב את המשיב וגורמים אחרים. בעודו בנסיעה, הכוח זיהה את המשיב הולך ברחוב ודרש ממנו להתקרב לניידת. לאחר שהמשיב לא נענה לבקשה והחל להתרחק מהמקום, ירד אחד השוטרים מהניידת וביקש לעצרו. המשיב החל במנוסה ולאחר מרדף רגלי ושימוש מצד השוטר באקדח טיזר, המשיב השליך מידו אקדח מסוג FN טעון במחסנית שבה עשרה

כדורים בקוטר 9 מ"מ. המשיב נשא על גופו מחסנית נוספת, גם היא טעונה בעשרה כדורים בקוטר 9 מ"מ.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים. ביום 2.5.2021 קבע בית המשפט (כב' השופטת מ' גרינברג) כי אין מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר, והמשיב הופנה לשירות המבחן לצורך הכנת תסקיר מעצר.

לאחר שהדיון נדחה מספר פעמים לצורך קבלת התסקיר, בית המשפט (כב' השופטת א' פינק) החליט ביום 8.6.2021 לדון בבקשת המעצר בהעדר תסקיר. בית המשפט עמד על כך שמסוכנותו של המשיב כפי שנלמדת מהעבירות המיוחסות לו היא רבה; למשיב עבר פלילי הכולל שלוש הרשעות, הגם שאינו מכביד ולא כולל עבירות נשק; ויש להתחשב בפסיקה לפיה ניתן לשקול חלופת מעצר גם בעבירות נשק. לאחר שמיעת המפקחים המוצעים, בית המשפט מצא כי ניתן להורות על מעצר בפיקוח אלקטרוני, ומנהלת האיזוק האלקטרוני התבקשה להגיש עמדתה בדבר ההיתכנות לפיקוח אלקטרוני בחלופה שהוצעה, בית הדוד בעיר רמלה.

ביום 14.6.2021 הוגש תסקיר מעצר חלקי של שירות המבחן. התסקיר נערך על בסיס פגישת שירות המבחן עם המשיב אך בשל סד הזמנים ועומס לא עלה בידו להיפגש עם המפקחים, והוצע כי הדיון ידחה עד לגיבוש המלצתו הסופית בעניין. בהחלטה מיום 15.6.2021 קבע בית המשפט כי לא נעלם מעיניו הסיכון הנשקף מהמשיב כפי שגם עלה מתסקיר המעצר החלקי, אך לאור התרשמותו הישירה מהמפקחים, ניתן להורות על מעצר בפיקוח אלקטרוני באופן שיציב גבולות בפני המשיב. בסופו של יום, ולנוכח חוות דעתה של מנהלת האיזוק האלקטרוני, בית המשפט הורה על מעצר בית מלא בעיר רמלה בפיקוח אלקטרוני ובפיקוח אנושי רציף של המפקחים; ערבויות כספיות; ואיסור על יציאה מהארץ ויצירת קשר עם גורמים מעורבים.

על החלטה זו הגישה המדינה את הערר שלפניי, בגדרו נטען, בעיקרו של דבר, כי מסוכנות המשיב גבוהה ולא היה מקום להורות על מעצרו בפיקוח אלקטרוני.

3. דין הערר להתקבל.

ההלכה היא כי עבירות נשק מצדיקות מעצר עד תום ההליכים, זאת הן בשל קיומה של עילת מעצר סטטוטורית מכוח סעיף 21(א)(1)(ג)(2) בשילוב סעיף 35(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), הן בשל המסוכנות הכללית הגלומה בעבירות מסוג זה (בש"פ 4146/17 שלאעטה נ' מדינת ישראל, פסקה 19 (29.5.2017); בש"פ 4513/16 דומראני נ' מדינת ישראל, פסקה 33 (22.6.2016); בש"פ 2602/10 כחלול נ' מדינת ישראל, פסקה 14 (14.4.2010)). כפי שציינתי בעבר, "עבירות נשק ועילת המסוכנות הולכות יד ביד, והשגת מטרת המעצר על דרך של חלופה שמורה למקרים חריגים" (בש"פ 3265/16 בדיר נ' מדינת ישראל, פסקה 4 והאסמכתאות שם) (5.5.2016)).

4. איני סבור כי המקרה שלפניי נופל בגדר החריגים לכלל זה. המשיב נתפס בקרבת ביתו כשהוא נושא אקדח טעון במחסנית עם עשרה כדורים ומחסנית נוספת עם עשרה כדורים על גופו. אזכיר כי על פי כתב האישום, השוטרים הגיעו

למשיב על מנת לעכבו על בסיס מידע מודיעיני. אין מחלוקת כי בין משפחת המשיב למשפחה אחרת קיים סכסוך שהוביל, בין היתר, לרצח קרובת משפחה של אשת המשיב, ובאותו בוקר נדקר דוד של המשיב. לצורך הדיון, אני נכון לקבל את טענת הסניגור כי המשיב לא נתפס בדרכו מהבית למקום כלשהו, אלא נמלט מהבית ונתפס בסמוך לבית כאשר הבחין במשטרה שהגיעה למקום על מנת לבצע מעצרים, תוך שחלק מהכוח נמצא מאחור על מנת למנוע בריחה. תזה זו של ההגנה מתיישבת לכאורה עם דו"ח הפעולה של אחד השוטרים (ובהקשר זה אציין כי מדו"חות הפעולה של השוטרים עולה כי ניידות המשטרה הותקפו על ידי המון שהגיע למקום והשליך אבנים, סלעים וחפצים לעבר הכוח). לצורך הדיון אני נכון אף לקבל את התזה של ההגנה כי האקדח הוחזק במתחם המשפחתי לצורך הגנה עצמית מפני המשפחה השנייה, וכי משפחתו של המשיב היא הצד המתגונן. אולם זו דרכו של סכסוך חמולתי, וזו הסכנה שבסכסוך כזה, שהופך למעגל דמים של פעולה-תגובה-פעולה-תגובה, ועל מנת לשמור על ביטחון הציבור אין מנוס מקטיעת המעגל על ידי תפיסת הנשקים, מעצרים והעמדה לדיון. במקרה דנן, ובעקבות מידע מודיעיני, נעשה ניסיון לקטוע את המעגל, וימים יגידו אם הדבר צלח, אך את הדברים ניתן לראות בהקשר הרחב של סכסוכי משפחות, שלגביהם כתבתי אך לאחרונה: "מיומנו של שופט מעצרים: ושוב, כרגיל במחוזותינו, ירי פראי ללא אבחנה בשל סכסוך בין משפחות" (בש"פ 4214/21 אבו ג'אבר נ' מדינת ישראל (21.6.2021) (להלן: עניין אבו ג'אבר)).

ואכן, שירות המבחן התרשם כי חלק מהסכסוכים עדיין מתנהלים ולא ניתן לשלול מעורבות של המשיב מתוך מחויבות משפחתית. עוד עולה מהתסקיר כי המשיב גדל במשפחה שבה נחשף לגורמים שוליים; כי הוא מתקשה לקחת אחריות על התנהלותו הבעייתית בעבר; וכי ניסיונות טיפוליים קודמים לא הביאו לשינוי בהתנהלותו לאורך זמן, ומכאן מסקנתו של שירות המבחן כי קיים סיכון משמעותי להמשך התנהלות שולית מצד המשיב.

5. על כך יש להוסיף את עברו הפלילי של המשיב, הכולל עבירות רכוש ועבירות אלימות של תקיפת שוטר ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. בגין עבירות אלה ריצה המשיב שני מאסרים בדרך של עבודות שירות. בהקשר זה, מקובלת עליי טענת המדינה כי עבירות האלימות שהמשיב ביצע בעבר יכולות להעיד על דפוס התנהגות וחוסר מורא מהחוק, כך שהמסוכנות הנשקפת ממנו נוגעת גם לחשש משימוש בנשק וסיכון חיי אדם. כל אלה, בהצטברותם, מלמדים כי מהמשיב נשקפת מסוכנות שלעת הזולא מצדיקה חריגה מהכלל המורה על מעצר מאחורי סורג ובריש בעבירות נשק.

אכן, העומס המוטל על שירות המבחן הוא רב, ובמקרים המתאימים רשאי בית המשפט לתת החלטתו על בסיס התרשמותו הישירה מהמפקחים המוצעים ואף רצוי כי כך ייעשה (וראו החלטתי בעניין אבו ג'אבר, פסקה 9). עם זאת, נסיבותיו של המשיב ונסיבות ביצוע העבירה אינן מגלות לדידי הצדקה לשחרור לחלופה, ולא שוכנעתי כי הן מבססות טעמים מיוחדים המצדיקים מעצר בפיקוח אלקטרוני, כנדרש בענייננו בשים לב לסוג העבירה (סעיף 22ב(1) לחוק המעצרים).

6. אשר על כן, הערר מתקבל, ואני מורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים.

ניתנה היום, י"ב בתמוז התשפ"א (22.6.2021).

